

Renata Madyda-Legutko, Krzysztof Tunia

Podegrodzie, woj. nowosądeckie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 17, 130

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PAULINY, gm. Dobrze
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Bydgoszczy

Badania prowadziła mgr Elżbieta Dygaszewicz. Finansowało
Muzeum Okręgowe i WEZ w Bydgoszczy. Drugi sezon badań.
Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na północnym stoku Jeziora Kusowo, 160 m na południe od drogi
Borówno - Dobrze.

Ogółem przebadano powierzchnię 110 m². Zarejestrowano istnienie warstwy kulturowej i zloka-
lizowano jej północną granicę. Ogółem odkryto 26 obiektów, w większości jam postłupowych oraz dwa
obiekty o charakterze mieszkalnym - półziemianki.

Większość materiału zabytkowego pochodziła z obiektów mieszkalnych, w trakcie eksploatacji
których obok dużej ilości fragmentów ceramiki, polepy i kości zwierzęcych znaleziono wędzidło ze-
lazne, przedmiot gliniany, paciorek szklany oraz fragmenty glinianych ciężarków do sieci.

Badania będą kontynuowane.

PODESKODZIE
woj. nowosądeckie
Stanowisko 9

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadzili dr Renata Nadyda-Lagutko i mgr Krzysztof
Tudis. Finansował WKZ w Nowym Sączu. Pierwszy sezon badań.
Osada kultury puchowskiej, ślady osadnictwa średnio-
wiecznego.

Stanowisko położone jest w dolnej partii stoku, łagodnie opadającego w stronę doliny Dunaj-
ca. W rezultacie tegorocznych prac odeskano w obrębie dwóch wykopów badawczych powierzchnię
prawie 2 arów, lokalizując kilkanaście obiektów będących pozostałościami prehistorycznego osadni-
ctwa, w tym jeden ciepłopalny grób popielnicowy.

Natrafiono na kilka jam postłupowych w układzie wskazującym, iż mogą być one śladami
domostwa o konstrukcji słupowej.

Na bliższą uwagę zasługują jamy nr 9, 10 i 13. Obiekt 9 jest pozostałością dużej półzie-
mianki o długości 480 cm i szerokości 260 cm z zaokrąglonymi narożami i płaskim dnem. Głębokość
jej sięgała około 170 cm od dzisiejszej powierzchni gruntu. Pod dnem natrafiono na 4 jamy postłu-
powe, związane najprawdopodobniej z konstrukcją dachu. Wypełnisko zawierało znaczną ilość cera-
miki i kości zwierzęcych. W części południowej obiektu zlokalizowano skupienie kości zwierzęcych
/świnia/, przy którym znajdowały się cztery naczyńka miniaturowe. Znacznymi rozmiarami odznaczał
się także obiekt nr 10 - półziemianka o ramie poziomej zbliżonej do kwadratu o boku około 480 cm
i zaokrąglonych narożach. Z jej wypełniska pochodzi żelazna zapinka, a bezpośrednio nad obiektem
zlokalizowano kamień żarnowy i liczne fragmenty ceramiki o silnie pogrubionych brzegach. Obiekt
nr 13 to pozostałość jamy, w wypełnisku której znajdowały się liczne fragmenty ceramiki średnio-
wiecznej, krzesiwo żelazne, nożyk, pierścionek z drutu brązowego oraz kości zwierzęce. Z obrębu
wykopu oprócz sporej ilości ceramiki, pochodzi żelazny grot strzały, nóż, fragment brązowego
naczyjnika /?/, brązowej główki szpilki /?/ oraz kilka niecharakterystycznych przedmiotów żelaznych.

Zdecydowaną większość materiałów ceramicznych, zarówno z obiektów jak i z terenu wykopów
datować można na późną fazę młodszego okresu przedrymskiego i wczesny okres wpływów rzymskich.
Wiązać je należy z kulturą puchowską. Nieliczne stosunkowo fragmenty ceramiki odnieść można do
okresu średniowiecza.